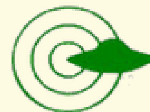
Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

UFO-Mail nr. 108 19. maj 2009

UFO-Nyt nr. 2, 2009, er netop udkommet og udsendt til alle abonnenter. Vi bringer her et par smagsprøver fra det nye nummer.

Kompasset er justeret

Af Kim Møller Hansen

Ved SUFOI's jubilæumskonference i november 2007 kunne Toke Haunstrup præsentere resultaterne af SUFOI's rapportarbejde - et arbejde, som igennem fem årtier er blevet udført af mange dygtige og energiske rapportoptagere i foreningen. Erfaringerne er dokumenteret i bogen »50 år med ufoer« (er udsolgt, men kan hentes som gratis e-bog), som bl.a. konkluderer, at:

- beretninger er gengivelser af personlige oplevelser og er ikke „objektive vidnesbyrd" om det observerede

- fejlperception er et udbredt fænomen, og kulturelle forestillinger har indflydelse på oplevelsen
- antallet af identificerede sager ville være større, hvis der var adgang til den rette information, og det kan derfor ikke udelukkes, at en given ufo-observation ville kunne identificeres som et kendt fænomen
- hver enkelt observationsberetning bør behandles som en unik beretning.

På SUFOI's repræsentantskabsmøde den 22. marts 2009 blev det drøftet, hvordan foreningens formål og vision kunne nytænkes, således at formålet og visionen i langt højere grad afspejler konklusionerne i „50 år med ufoer", foreningens daglige virke og vores ønskelige mål for fremtiden. Rapportarbejdet har hjulpet os godt på vej til at have en meget kvalificeret og nuanceret mening om ufo-fænomenet, så i dag er SUFOI - hvilket også er UFO-Mails læsere og en stor del af offentligheden bekendt - i høj grad en forening, der har en mening om ufo-fænomenets oprindelse og årsag. Efter en god og meget konstruktiv debat kunne repræsentantskabet vedtage foreningens nye formål og vision.

SUFOI's formål er:

At bidrage til forståelsen af ukendte himmelfænomener gennem seriøs og kritisk indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.) samt at formidle viden om emnet ved publikationer, hjemmeside og anden udadvendt virksomhed.

SUFOI's vision er:

- at skabe fortrolighed med himlen, så flere kan identificere kendte himmelfænomener
- at være foreningen, hvor observatører af ukendte himmelfænomener kan få hjælp til forståelsen af oplevelsen
- at være foreningen, hvor man kan få information om ukendte himmelfænomener
- at bruge vores viden til at give et balanceret syn på andre myteskabende fænomener

SUFOI's ledelse kunne den 22. marts 2009 vedtage foreningens nye formål (det vi gør) og vision (det vi vil opnå), så vi er godt rustet til fremtidige udfordringer. Fra venstre mod højre ses Kim Møller Hansen, Per Andersen, Ole Henningsen, Inge Svane, Flemming O. Rasmussen, Jan Hansen og Toke Haunstrup.

Foto: Ole Henningsen

Nazi-ufoer og antityngdekraft

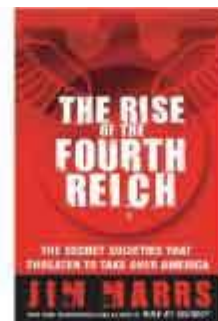
Af Robert Sheaffer

I årtier har der cirkuleret rygter om formodede „nazistiske flyvende tallerkner" angiveligt udviklet under Anden Verdenskrig, men dog for sent til at vende krigslykken. I nogle versioner af historierne brugte Hitler og nogle af hans top-officerer disse tallerkner til at flygte i til en base et sted på Antarktis, hvorfra de planlagde et comeback og endnu et forsøg på at erobre verden. Der er dog aldrig fundet et eneste bevis på, at de nazistiske tallerkner eksisterer - kun påstande og rygter. Nu bliver påstandene om nazi-tallerknerne støvet af igen, denne gang af den kendte konspirationsteori-forfatter Jim Marrs.

Jim Marrs' første bog om konspirationsteorier hed »Crossfire: The Plot That Killed Kennedy«. Bogen blev en succes og hurtigt fulgt op af adskillige andre med konspirationsteorier om rumvæsner, hemmelige selskaber, psykologisk krigsførsel, „sandheden" bag 11. september og mange flere. Hans seneste bog er »The Rise of the Fourth Reich«, hvori han hævder, at fanatiske nazi-sympatisører i al hemmelighed fortsat arbejder på at skabe Det fjerde Rige i USA.

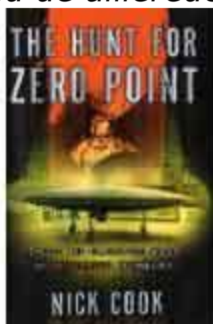
Indtil videre er indholdet i »The Rise of the Fourth Reich« blot paranoid, politisk vrøvl, men Marrs har også andre interessante røverhistorier på tapetet. Han omtaler den berygtede hemmelighed, den såkaldte „Nazi bell"; (Die Glocke, Klokken), som angiveligt var energikilden i nazi-tallerknerne. „Klokken" blev første gang omtalt af ufologen Nick Cook i hans bog »The Hunt for Zero Point: Inside the Classified World of Antigravity Technology« fra 2001. Som Marrs forklarede i et interview på hjemmesiden www.earthfiles.com: *„Den blev simpelthen kaldt Klokken, fordi det var et klokkeformet objekt. Dette objekt havde et ydre kammer og et indre kammer og skabte et elektromagnetisk energifelt, som blev sat til at rotere. Det ene lag roterede med uret, det andet mod uret. Ved at arbejde sådan øgede det energifeltets styrke og effektivitet. Denne proces skabte en højst ejendommelig effekt: Rundt omkring klokken enten blomstrede planter op og groede frodigt, eller de tørrede ind, visnede og døde; mennesker ville dø, hvis de kom for tæt på denne tingest."*

Forfatteren Jim Marrs påstår, at nazisterne ad parapsykologisk vej fik højteknologisk viden foræret af ikke-jordiske intelligensvæsner.

Men „Klokken" kunne angiveligt også andet. Den var ifølge rygterne udviklet på grundlag af ikke-jordisk teknologi og blev forbundet med tidsrejser, ufo-observationer osv. Marrs fortæller: *„Nazisterne kom via remote viewing („fjernskuen") eller channeling („kanalisering") i kontakt med ikke-jordiske intelligensvæsner, som ledte dem på sporet af eller ligefrem gav dem viden om teknologi, som var langt foran, hvad de allierede kunne præstere."*

„Klokken" er i dag blevet et varmt emne blandt dem, der leder efter „Zero Point" fri energi, antityngdekraft osv. Ifølge Cook var „Klokken" omkring fire meter høj og tre meter i diameter. Den var sammensat af to hurtigt- og modsat-roterende cylindre fyldt med en rødviolet flydende metallignende substans, som formodentlig var meget radioaktiv og havde kodenavnet „Xerum 525".
De videnskabsmænd og teknikere, som arbejdede på klokken og ikke døde af dens stråling, blev likvideret af SS mod slutningen af krigen, og apparatet blev flyttet til et ukendt sted. Den kan være taget om bord på en nazi-ubåd og sejlet til en hemmelig base på Antarktis.

Historien om „Klokken" er udnyttet på spændende vis i James Rollins' roman »Den Sorte Orden«, Schultz Forlag 2006.

Cooks bog »The Hunt for Zero Point« er et klassisk eksempel på, hvordan man spinder et spændende net ud af ingenting. Han besøger steder (fx Area 51), hvor rygterne siger, at der finder hemmelig forskning i ufoer og antityngdekraft sted. Han skriver om, hvad han føler og forestiller sig, skønt han ikke afslører andet og mere end meget løse rygter. Han bringer en spændende historie om et indbrud på sit værelse i et hotel nær Edwards Air Force Base midt om natten udført af SWAT-lignende styrker, som truede ham med automatvåben. For

derefter at komme med et antiklimaks - det var blot indbildning!
Cook skriver, at Northrop Grumman B-2 stealthbomberen sandsynligvis er forsynet med et „elektrogravistisk fremdriftssystem", da en flyekspert har forsikret ham om, at flyets motorkraft ikke er nok til at få flyet i luften. Han konkluderer, at B-2'eren må anvende antityngdekraft-teknologi for at eliminere noget af dens vægt, hvis den skulle kunne lette. Samtidig fabulerer han lidt over, om der er en knap et sted på instrumentbrættet, så det er muligt at slå over på „antityngdekraft-flyvning".

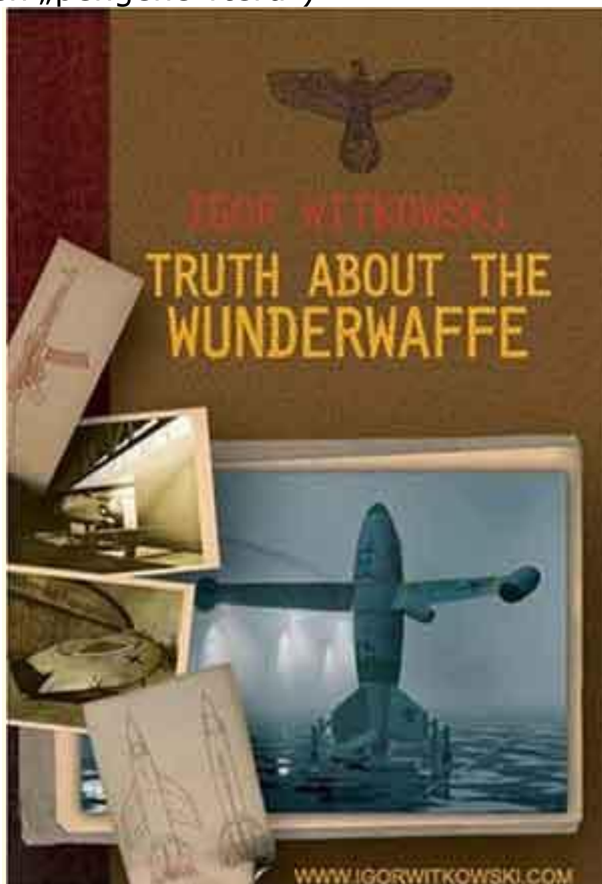

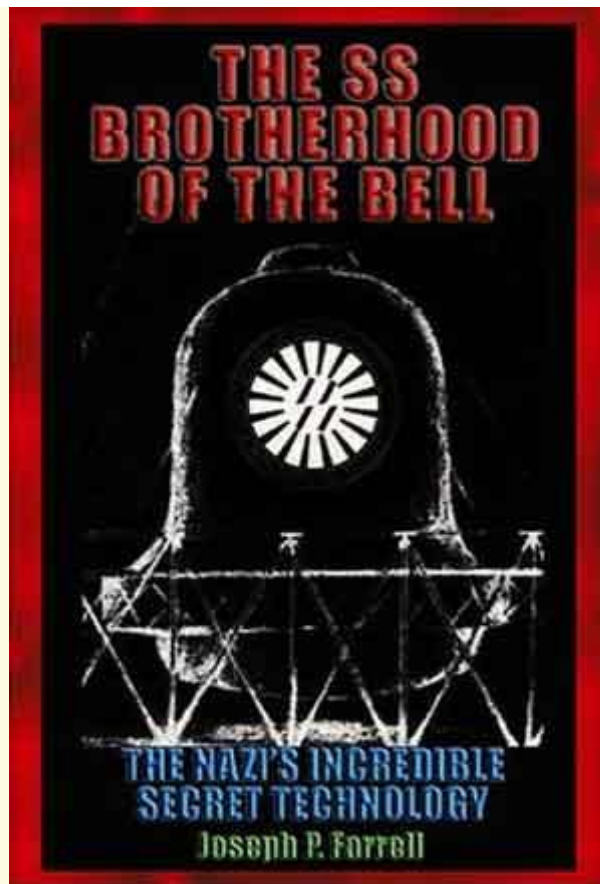
Northrop Grumman B-2 Spirit. Der er siden december 1983 leveret 21 eksemplarer af dette „radarusynlige" bombefly til USAF med hjembase på Whiteman Air Force Base i Missouri. To B-2 bombefly fuldt bevæbnet med præcisionsangrebsvåben er lige så slagskraftige som 75 „normale" angrebsfly. Flyets specielle udseende har skabt grobund for mange fantasifulde teorier om dets fremdriftssystem og konstruktion.
Foto: USAF

Historien om nazi-klokken er blevet behandlet af et stort forum i American Antigravity (AAG), en gruppe, som interesserer sig for udvikling af udstyr og eksperimenter, hvor tyngdekraften ophæves. I AAG er nazi-klokken blevet udråbt til at være „Einsteins antityngdekraft", fordi John Dering, en fysiker som forsker i outrerede ting, mener, at*„den tyske forskning under Anden Verdenskrig havde til formål at udvikle en meget kraftfuld fremdriftsmekanisme med udgangspunkt i Einsteins forenede feltteori*". Sidstnævnte påstås også at være på spil i Philadelphia-eksperimentet, som

skulle have været et forsøg udført af den amerikanske flåde under Anden Verdenskrig, hvor en destroyer blev gjort usynlig og endda muligvis teleporteret til Norfolk og tilbage. Dering påstår, at han har set antityngdekraft-effekter, hvor kviksølv „faldt opad" i noget ukendt industriudstyr, og han gør sig tanker om, hvorvidt der kunne være brugt kviksølv i nazi-klokken.

Igor Witkowski, en polsk journalist med speciale i militærteknologi, har skrevet en bog med titlen »Truth about the Wunderwaffe«, som er en af kilderne til Cooks påstande. Hvis man ønsker at læse disse eventyrlige afsløringer, vil hans bog lænse læseren for 80 US dollars (men ifølge AAG's hjemmeside, er den „pengene værd").

Joseph P. Farrell, forfatter til »The SS Brotherhood of the Bell« knytter nazi-klokken sammen med en påståaet ufonedstyrtning i Kecksburg, Pennsylvania, i december 1965, stort set på grund af beskrivelsen af det nedstyrtede objekt. Kecksburg „ufo-styrtet" er med sikkerhed identificeret som „Ildkuglen over de store søer" (dvs. et kraftigt meteor) den 9. december 1965, observeret i mange stater og i Canada. Mange ufologer er imidlertid ikke motiverede for at lade fakta ødelægge en god historie. Ifølge Farrell blev Kecksburg klokke-ufoet senere set ved Wright-Patterson Air Force Base, som ifølge overleveringerne også modtog ligene af de døde aliens fundet ved Roswell.

Farrells bog koster 17 US dollars, betydeligt mindre end Witkowskis og er et lige så godt køb, da begge bøger er lige intetsigende, hvad angår deres indhold af løse rygter og udokumenterede påstande. Farrell mener, at manglen på sikre beviser om Klokken skyldes, at *„en eller anden et eller andet sted bruger alle til rådighed stående midler for at beskytte hemmelighederne omkring teknologien*". Det er åbenbart sådan, at hvis du graver for dybt i hemmelighederne, vil en eller anden et eller andet sted sandsynligvis likvidere dig.

Farrell antyder også, at når det drejer sig om Apollo-programmet, må *„der have været en skjult eller alternativ teknologi indbygget i månelandingsfartøjet. Det var den teknologi, som fik det til at lette fra Månen"*, fordi *„jeg kan rent ud sagt ikke se nogen tegn på, at en raket fik fartøjet til at lette fra Månen på de film, som blev taget, da fartøjet lettede. Det lignede ikke en acceleration fra en raket; det lignede blot et ‚hop' og af sted fløj det - for mig lignede det en jævn hastighed"*. Men han indrømmer: *„Jeg har faktisk ikke foretaget nogen målinger og heller ikke set efter, om det var tilfældet."*

Den øverste del af månelandingsfartøjet under Apollo 17-missionen lettede fra Månen den 14. december 1972 efter at have været på Månen i 74 timer, 59 minutter og 40 sekunder. Opsendelsen blev filmet med et tv-kamera fastspændt på månebilen og fjernstyret fra kontrolcentret i Houston af Ed Fendell. Se starten som videoklip.
Foto: NASA

Apollo 17's base camp i Taurus-Littrow Valley. Til venstre skimtes månelandingsfartøjet Challenger, og til højre ses månekøretøjet. Astronauterne Gene Cernan og Harrison „Jack" Schmitt (geolog) indsamlede i alt 110,52 kg månemateriale.
Foto: NASA

Der er dukket endnu en forbløffende påstand op om antityngdekraft på Richard Hoaglands hjemmeside www.enterprisemission.com . Hoagland blev i sin tid berømt for sine påstande om „ansigtet på Mars". Hoagland påstår nu, at han afslører „von Brauns 50 år gamle hemmelighed":

Dr. Wernher Magnus Maximilian friherre von Braun (23. marts 1912 - 16. juni 1977).

Da USA's første satellit Explorer I blev sendt i kredsløb i 1958, gik den ind i et kredsløb højere oppe end forventet - ikke som følge af dårlig kontrol med Jupiter C løfteraketten, men fordi en „antityngdekraft-effekt" på en eller anden måde påvirkede satellitten. Den amerikanske regering beordrede en „øjeblikkelig sløring" af denne opdagelse, og Hoagland er så den første person i de forgangne 50 år, der kan afsløre det.

I januar 1959 mislykkedes en sovjetisk månemission, og månesonden fløj forbi Månen og gik i kredsløb om Solen. Også her var årsagen antityngdekraft-effekter.

To måneder senere opsendte USA Pioneer 4, som også fløj forbi Månen. Tilsyneladende stoppede antityngdekraft-kræfterne med at plage satellitter opsendt efter 1960, antageligt fordi von Brauns opdagelser gjorde NASA i stand til at kompensere for dem.

Når det drejer sig om fotos af nazi-tallerkner er der gennem årene ikke dukket nogen op - kun tegninger. Mange af disse tegninger kan ses påwww.eyepod.org/Nazi-Disc-Photos.html. Vurder selv, om de kommer fra et nyligt åbnet hemmeligt nazi-arkiv eller fra billedredigeringsprogrammet Photoshop.

Robert Sheaffer er skribent i Skeptical Inquirer (www.csicop.org) og har hjemmesiden www.debunker.com.

Kilde:
Skeptical Inquirer vol. 33, nr. 1, 2009
Oversættelse: -for & kmh

Læsertilbud
Er der noget hold i alle de rygter og historier om nazi-ufoer, som gang på gang dukker op? Kevin McClure har sporet nazi-rygterne helt tilbage til deres kilder og fundet frem til, hvad der ser ud til at være den ultimative sandhed bag historierne. Læs mere om bogen *The Nazi UFO Mythos*.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.
Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:
Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.